

ولتكن منكم امة يدعون الى الخير

۱۳۶۸

شماره (۴)

رمضان

۱۳۵۳

سال اول

دی ماه

۱۳۱۳

شهران

بسم الله الرحمن الرحيم

ماه رمضان و روزه گرفتن ما

یکی از امور مهمه که اسلام برای فائدہ بشر در نظر گرفته روزه ماه رمضان است که در درجه دوم احکام اسلامی است . روزه چنانچه از آثار اسلامی بدست می آید دارای فوائد دینی و اخلاقی و اجتماعی و صحي و غير اينهاست . اسلام در كمتر حکمي است که فقط يكفائده را منظور داشته باشد

فايده اخلاقی - نفس بواسطه روزه معتمد به ترک لذات و شهوات در نهان و آشکار می شود . و بواسطه اين در انسان ملکه ايجاد می شود که میتواند در مقابل هر گونه لذت مادي خود داري کند . و نيز انسان را داراي عزم راسخ و اراده قوي و صبر در سختي ها مينماید . زيرا کسی که يكماه تمام در ايستاد گي مقابل شهوات نفساني ورزیده شد در سایر امور نيز داراي طاقت شده و ديگر زحمات سخت را تحمل می شود ، اين خود بزرگترین وسیله برای موقيقیت مسلمین در جنگها

بود، چونکه بگرسنگی و تشنگی اختیاری عادت کرده بودند، باین جهت اگر در جنگها دچار آن میشدن چندان اهمیتی برای آنها نداشت و تحمل مینمودند.

فائده صحی - در اثر روزه غذائی را که انسان خورده و مبدل با خلاط فاسد شده، برای نبودن غذا در معده تحلیل میرود. فوائد امساك راطب قدیم وجدید ثابت نموده که اکنون در صدد شرح آن نیستیم و فقط بگفته یکی از اطباء امریکائی در اینجا آگتفاء میکنیم.
دکتر کارلو میگوید: چونکه امر ارض زیاد شده است خود را

ناگزین میبینم که هموطنان خود را نصیحت نمایم و آنها بدوائی مؤثر که در دست رس هر فقیر و بی نیاز است را هنمایی کنم. این همان روزه است که محمد عربی در جزیره العرب تشريع نمود. زیرا کدر نتیجه یکماه تقلیل طعام در هر سال؛ میکروبهای مضره که در معده هستند چون غذا با آنها نمیرسد میمیرند و از مردن آنها بدن زنده میشود و معده بقوت و نشاط خود بر میگردد. ولی اگر همیشه غذا داشته باشند همواره زنده خواهند بود و بعد از صدمات سختی وارد میکنند. این یکی از تعالیم صحیحه است که محمد از وحی آسمانی برای سعادتمندی ملت خود استفاده نموده است) علاوه آنکه امساك معالجه است طبیعی و معالجات طبیعی بخلاف سائر معالجات ضرر دگری ندارد

فائده اجتماعی - روزه دار در نتیجه روزه احساس بگرسنگی

ضعف در خود، سختی کرسنگی بی برده متذکر حال فقراء و ترکستان میشود. و باین جهت عواطف او تحریک شده تا با آنان مساعدت و همراهی نماید. این فائد روزه بیش از فائد های دیگر در آثار اسلامی باو تذکر داده شده است

فائده دینی - بواسطه ترک شهوت در نفس روزه دار صفاتی

پیدا شود که از آلایش‌های مادی پاک گردد و او را با یک نام نورانی مواجه نماید زیرا از شدت قوای مادی و حیوانی او کاسته و بر توای عقلی و روحی او میافزاید. اسلام پیش از هر چیز در احکام خود این فائده را در نظر گرفته. روزه دارای فوائد دیگری نیز هست که اکنون از بیان آنها صرف نظر میکنیم.

حال باید به بینیم، ما مسامین از کدام یک از فوائدی که اسلام برای روزه در نظر گرفته استفاده میکنیم

اما فوائد اخلاقی - درما بالعکس نتیجه بخشیده زیرا چنانکه می‌بینیم روزه داران همواره غضبانک و خصوصاً در نزدیکی افطار طوری عصبانی هستند که کسی نباید با آنها حرفی بزنند زیرا در آن موقع خود را بصورت منحوسی درآورده و قیافه عبوس خود را تحویل مردم میدهدند. یا بمعتخص حجهٔ بنای بدگوئی گذاشته و از استعمال هیچگونه الفاظ رأیک خود داری نمیکنند

اما از نظر صحی - این روزه‌های ما بیشتر اسباب خرابی مزاج روزه داران را فراهم آورده. زیرا برای اینکه مدت‌مدیدی امساك نموده‌اند بقدرتی در اول افطار می‌خورند و سیگار و دود می‌کشند که معده و مجرای تنفس را خراب میکنند. بعضی از آنها از زیاد خوردن بکناری افتاده و تا مدتی در حالت غشه و بیهوشی هستند و آنرا ضعف روزه نام میگذارند. پس از آن هم تاسیحر از این جلسه آن جلسه و از این دوره آن دوره هر خوراکی که در دسترس آنها یافت‌دهی خورند برای اینکه فردara میباشد روزه بگیرند. در موقع سحر هم خواهی نخواهی، اشتها داشته بانداشته پیش از حاجت غذا میخورند و موجبات تخمه و سوء‌هضم را فراهم میکنند.

دیگر از عادات مضر بصحبت که معمول است افطار و شام جدا

گانه است که مخصوصاً در مهمنی‌ها بیش تر معمول است، و این یکی از عادات نکوهیده است و مکرر اتفاق افتاده که اشخاصی در نتیجه این کار مبتلای با مراض مزاجی شده اند که قابل علاج نبوده. پیغمبر واصحاب او در اول افطار چند دانه خرما میخوردند و پس از نماز مغرب صرف شام مینمودند.

دیگر از عادات مضر بصیرت که در این ماه معمول است بیداری شب و خوابیدن روز است. طب و شریعت با این عادت مخالف است چون واضح است که خواب روز دارای خاصیت خواب شب نیست و نیز شب برای خواب واستراحت معین شده (و جعل لکم اللیل سکنا) شب زنده داری خوب است ولی برای عبادت نه برای آنانکه نماز صبح را فدای بیداری شب میکنند مخصوصاً دسته که روز هم روزه نمیگیرند و شب را بیدارند (برای اینکه کافر مطلق نباشند) - بلی بیداری در شب‌های تابستان بواسطه کوتاهی شب و بلندی روز چندان زیانی ندارد ولی در زمستان جز ضرر صحی هیچ نتیجه ندارد. این است که می‌ینید در ماه رمضان رنگها زرد و مزاجها منحرف است و مردم نادان آن را از نتایج روزه می‌دانند در صورتیکه منبوط به خواب روز و پن خوری شب است.

دیگر از نتایج بیداری شب خواب یعنی است که مارا از استنشاق هوای آزاد صبح محروم میکند. این هم یکی از عادات نکوهیده‌ایست که در غیر این ماه‌هم معمول است مخصوصاً در نزد تبلن‌ها و اروپا مآب‌ها که صبح را تا چند ساعت از آفتاب خواب هستند. با آنکه فوائد صحی بیداری در این وقت محتاج بشرح نیست. هوا در این وقت آزادترین هواست زیرا از دود کارخانی‌جات و مطبخ‌ها و غبارها و دیگر کشاورزی‌شناخت علاوه‌هوا در این وقت بروان

اشعة شمس معلو از اتن و تنفس از آن برای صحت نافع است در شریعت اسلام آنرا از ساعات بهشت می‌شمارند زیرا از هر کنافت و آلاپشی باک است دیگر از زیانها صحی که فقط در نتیجه جهل و عادت و تقلید است روزه گرفتن بعضی از مرضی است برای اینکه مبادا مورد نکوشش مردم واقع شوند و یا از روی بی اطلاعی با حکام شریعت است چنانکه اعتقاد بعضی است که می‌باشد روزه را بگیرند اگرچه بمیرند و بعکس دسته دیگر از مردم صحیح المزاج هستند که روزه نمی‌گیرند بگمان اینکه با صحبت مخالف است و باید هر چند ساعت چیزی وارد معده شود . آنچه طب صحیح ثابت نموده آنست که امساك دارای فوائد بسیاری برای مزاج و معده می‌باشد که به آن تذکر دادیم

اما از نظر دینی - کار خیلی رسواست زیرا که برای این دوره ها و جلسه ها که برای بیداری شب تشکیل می‌شود شغلی لازم است . زیرا کسی که از صبح تا شب دهانش بسته بوده و خود را محبوس می‌پنداشته باید در عرض شب را تفریح کند و مجلسی مهیا نماید . بد گوئی و دسته بندی و برضد یکدیگر اقدام کردن و امثال اینها از کارهای معمولی است بسیاری از اوقات کار بقمار و مشروب و جای باریکتر هم میرسد ۱۱ چه مالهای هنگفت که باین سبب بر باد رود و چه ناموس ها که هتك شود . خیلی از زنهای نابکار استفاده هنگفت آنها در این ماه است ! راستی با آن حدیث که گوید (هنگام روزه ت باید با غیر آن فرق داشته باشد) خوب عمل می‌کنند اگر در غیر اینها بواسطه مشاغل فزیاد از کردارهای ناپسندیده خود داری می‌گردند در این ماه حق او را ادا نمایند آنچه از شهوت پرستی و خود سری که از سابق باقی داشتند در این ماه حسابش را باک می‌کنند

اما فائده اجتماعی - احسانی که مردم در اینجا بفقراء و زیر

دستان دارند چند دانه خرماست که بعنوان افظاری تقسیم مینمایند -
اگر هم مهمانی کنند حجز یکدسته ثروتمند و بی نیاز وهم پیشه های
خودشان و آنها که وسائل زندگانیشان مهیا است؛ کس دیگری نیست
ومردم کی بضاعت و تسلیگدست با آن مجالس راه ندارند مگر دسته
(رجال الغیب) که در هر عزا و عروسی و مهمانی حاضرند - خلاصه
مفاسد زندگانی ما عموماً و در این ماه خصوصاً بیش از آنست که
میتوان باین نگارش ها بیان نمود !!

اکنون به بینیم این است ماه رمضانی که اینهمه شریعت اسلام
باو میباشد !! اینست اعمالی که خدا در اینماه از ما خواسته ؟ چرا باید
با این رفتار خود راه را برای آنها که باین ماه ارجحی نمیگذارند باز
کنیم و با آنها حق دهیم که مارا استهزا کنند

اسلام میخواهد در اینماه مدرسه باز نماید و شاگردانی بیرون
دهد همه درس خداشناسی خوانده ورزش های اخلاقی نموده و دارای
ملکات فاضله نه اینکه برای امساك چند ساعت اینهمه مفاسد اخلاقی و
صحی و اجتماعی بار آورند اسلام میخواهد در این مدرسه مردم را
بروزه داشتن چشم و گوش و دهان و تمام اعضاء و جوارح تربیت نماید
و کارهای ناپسند از میان آنها بخت برند؛ در قرآن کریم تحمل
و تفکر نمایند تا با حقایق آن آشنا و مأنس شوند (انزل فیه القرآن)
اسلام رهبانیت را که دارای مفاسد بسیار بود باطل کرد و روزه را که
دارای مصالح بیشمار است بجای آن قرارداد که مفاسد مادی و معنوی
و روحی بشری را تأمین نماید اینکه می بینید ما از تایع روزه و رمضان
دیگر هم نمیشویم برای اینست که ما از حقیقت و معنی آن صرف نظر
کرده وبصورت وظاهر آن چسبیده ایم و این خود پیداست که از
صورت تنها بدون حقیقت یا از پوست بدون مغز خاصیتی ظاهر نشود
عبدالحسین ابن الدین